

Stenhuggermester H. P. Hansen Glem død d. 15. Jan. 1945

Af Biskop, Dr. phil. C. I. Scharling

Med *H. P. Hansen Glem* er en trofast Ven af Kirkegaardssagen og af *Foreningen for Kirkegaardskultur* gaaet bort. Kirkegaardenes og ikke mindst Gravmælekunstens Forbedring havde hans store Interesse, og for denne Sag havde han i mange Aar arbejdet ved privat Initiativ, saaledes ved Udsendelse af Tryksager til sine Kunder og Forretningsforbindelser og ved Agitation for Sagen mellem Landsbygraverne. Mellem sine Fagfæller nød han megen Agtelse; han havde saaledes i mange Aar været Formand for Østifternes Stenhuggermesterforening og ledede Redaktionen af Stenhuggermestrenes Medlemsblad.

Af Foreningen for Kirkegaardskultur var Hansen Glem et meget aktivt Medlem. Han var fra første Færd en sikker Deltager ved vore Generalforsamlinger og tog ofte Ordet paa disse. I 1932 kom han ind i Bestyrelsen; han virkede her navnlig for en nærmere Forbindelse mellem vor Forening og Stenhuggermestrene, hvad der satte sin Frugt i, at tre af disse Foreninger staar som kollektivt Medlem af Foreningen for Kirkegaardskultur. Han vedblev til sin Død at være Medlem af vor Forenings Bestyrelse og Redaktionsudvalget og var ogsaa i nogle Aar Foreningens Kasserer.

For godt Medarbejderskab og for altid levende Interesse for Kirkegaardssagen vil vi nu ved Hansen Glems Død udtale vor Tak, og vi vil ære hans Minde.

* * *

En Konkurrence om Familiecolumnbarier

Af Inspektør O. Raahauge Askegaard

Selv om der paa en Del af vore Kirkegaarde og Urnehaver af og til er blevet indrettet Urnerum paa et Familiegravsted med Plads til nogle Urner, har det vel nok de fleste Steder været saadan, at dette Urnerum simpelthen har været en Betonkasse med et Laag enten lige i Jordoverfladen eller lidt under denne. At bygge Miniaturemausolær til Opbevaring af Urnerne er sikkert ikke sket i ret mange Tilfælde, idet man i de Tilfælde, hvor Publikum har ønsket en Afdøds Askeurne specielt sikret mod Angreb af Tidens Tand, har henvist dem til de Steder, hvor der i Bygninger er indrettet Columbarier, som Tilfældet jo f. Eks. er paa Bispebjerg og mange andre Kirkegaarde.

At denne Løsning med Urnerne opstillet paa Hylder til almindelig Beskuelse ikke just stemmer med dansk og nordisk Tankegang, er de fleste enige om, men man har nu engang ikke haft andet at sætte i Stedet for en almindelig Nedgravning af Urnen i Jorden. Det maa derfor betragtes som en Landvinding, at Gjentofte Kommune med sin Konkurrence om Familiecolumnbarier i 1944 har givet Impulsen til noget helt Nyt paa dette Omraade.

Konkurrencebetingelserne, der afholdtes sammen med Konkurrencen om Trægravmæler (se Side 42), gik ud paa, at man ønskede fritstaaende Urnestader med lukket Plads til 4 eller 8 Urner og med en eventuel Placering af en eller flere Urner i Arealet uden om Columbariet, saaledes at der eventuelt over disse Urner kunde anbringes en Plade. Det krævedes i Betingelserne, at den indbyrdes Afstand mellem Columbarierne skulde være ca. 3 Meter, og Columbarierne skulde kunne aabnes paa en hensigtsmæssig Maade ved Indsætning af nye Urner. Desuden ønskede man, at der paa Co-